ECLI:LV:ZRT:2018:0710.11370048915.5.S

Lietas Nr.11370048915
Lietas arhīva Nr. K73-0308-18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese I.Zālīte,
piedaloties prokuroram J.Duberim,
aizstāvim J.Rakevičam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 281.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/, nolūkā izvairīties no kriminālatbildības, slēpa savas personas identitāti.

2015.gada 31.jūlijā /pers. B/, atrodoties Pļaviņu novadā, Klintaines pagastā, ap plkst.23.00 piegāja pie mājas /adrese/ un, netiekot tajā iekšā, tīši izsita loga stiklu un iekāpa pa to iekšā mājā, tā izdarot noziedzīgu nodarījumu, par ko paredzēta krimināltatbildība pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas. Notikuma vietā ieradās policijas darbinieki un aizturēja /pers. B/, kurš nesen bija atbrīvojies no ieslodzījuma vietas un bija izsludināts meklēšanā. /pers. B/, lai netiktu sodīts par saviem noziedzīgiem nodarījumiem un nenonāktu atpakaļ ieslodzījumā, slēpa savu identitāti un Pļaviņās 2015.gada 1.augustā plkst.1.00 policijas darbiniekam sastādot aizturēšanas protokolu, uzdevās par viņam pazīstamo /pers. C/, personas kods /personas kods/. Arī 2015.gada 2.augustā, plkst.10.45 Aizkrauklē, kriminālprocesa ietvaros pratinot /pers. B/, viņš vēlreiz uzdevās par /pers. C/, personas kods /personas kods/.

Šādos apstākļos /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa nolēma lietā veikt pierādījumu pārbaudi, jo ir pārbaudāma apsūdzētā /pers. B/ darbību kvalifikācijas atbilstība pēc Krimināllikuma 281.panta otrās daļas, kā tas norādīts Zemgales apgabaltiesa 2018.gada 8.janvāra spriedumā.

/pers. B/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka brīdī, kad ticis nogādāts Aizkraukles policijā, tad uzdevies par /pers. C/, parakstījies viņa vārdā. Arī 2015.gada 2.augustā uzdevies par /pers. C/. Apsūdzētais tikai ar vārdiem teicis, ka ir /pers. C/. Nekādu dokumentu neuzrādījis. Tā darījis, jo bijis meklēšanā. Negribējis braukt uz cietumu. Apsūdzētais no Īslaicīgās aizturēšanas vietas atbrīvots kā /pers. C/. Apsūdzētais arī liecināja, ka neteicis policijai, ka nav /pers. C/. Kad apsūdzētais aizturēts un kad atbrīvots, tad parakstījies ar savu vārdu, uzvārdu. Bijis daudz dokumentu, ko apsūdzētais parakstījis - visu ko parakstījis nevar atcerēties. Izmeklētāja nepiefiksējusi, ka parakstās ar citu uzvārdu. Tā laikam bija Dace, uzvārdu apsūdzētais neatceras. Apsūdzētais parakstījies ar savu parakstu, jo īsti nezinājis, vai policija zina, ka viņš nav /pers. C/. Iespējams, lasījis aizturēšanas protokolu. Apsūdzētajam personu apliecinošu dokumentu līdzi nebija, tie bija palikuši pie drauga. Policijas darbinieki prasījuši dokumentus, bet apsūdzētajam nebijis ko uzrādīt.

Lieciniece D.Skutele tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ir Valsts policijas inspektore, bijusi konkrētajā lietā procesa virzītāja. Neatceras kura diena tā bija, kad /pers. B/ ticis aizturēts, bet tā bijusi brīvdiena. Lieciniece ieradusies iecirknī, procesu uzsācis E.Kauliņš, kurš lieciniecei īsumā izstāstījis par lietas apstākļiem. Bijis aizturēts /pers. B/. Lieciniece atzinusi /pers. B/ par aizdomās turēto. Uzdevusi jautājumu, vai apsūdzētais ir /pers. C/, ko apsūdzētais apstiprinājis. Aizturētā persona izteikusi vēlmi ar cietušo personu izlīgt un /pers. B/ ticis atbrīvota. Tajā laikā uzreiz netika veikta personu ievadīšana datu bāzē. Nākošajā dienā lieciniecei zvanījuši kolēģi un teikuši, ka sistēma izmet paziņojumus, ka tā ir cita persona. Sazvanījušies ar /pers. B/, kurš teicis, ka atrodas Ķekavā, pēc tam numurs vairs neatbildējis. Persona tika izsludināta meklēšanā. /pers. B/ bijis Rīgas Centrālcietumā. Lieciniece arī liecināja, ka nepievērsusi uzmanību tam, ka protokola paraksta vietās ir cits paraksts, tam pievērsusi uzmanību pēc tam, kad sistēma jau metusi paziņojumus. Parakstiem uzmanību nepievērsusi, jo tajā brīdī lieciniecei šaubas neradušās. Nākamajā dienā lieciniece zvanījusi E.Kauliņam un prasījusi par notiekošo, uz ko E.Kauliņš pateicis, ka /pers. B/ nevarējis pateikt personas koda otru pusi, bet esot nosaucis visas /pers. C/ adreses, kā arī brāļus un māsas. Lieciniece neatceras, vai /pers. B/ bijuši personu apliecinoši dokumenti, bet lieciniece sapratusi, ka dokumentu nebijis, tāpēc tika prasītas citas ziņas. /pers. B/ ticis aizturēts Pļaviņās. Ja personu ievada pēc vārda un uzvārda, tad sistēma izmet bildes. Lieciniece nevar pateikt, vai tas tika darīts iecirknī. Lieciniece arī neatceras, vai izdruka ar pases datiem bijusi uzreiz vai pēc tam. Uz to brīdi lieciniecei /pers. B/ izskatījies, kā vizuāli līdzīgs.

Bez paša apsūdzētā /pers. B/ savas vainas atzīšanas pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā viņam celtajā apsūdzībā, lieciniece D.Skuteles tiesas izmeklēšanā sniegto liecību, apsūdzētā /pers. B/ vainīgums ir pierādīts ar sekojošiem lietā esošiem un tiesas sēdē pārbaudītiem rakstveida pierādījumiem un dokumentiem.

Ar 2015.gada 1.augusta /pers. B/ aizturēšanas protokolu apstiprinās, ka kriminālprocesā Nr.11370048915 aizturēta persona /pers. C/, personas kods /personas kods/. No protokola redzams, ka aizturētā persona protokolā divās vietās (zem protokola 16.punkts un 26.punktā) parakstījusies kā /pers. C/, savukārt vienā vietā (protokola 22.punktā) personas parakstījusies kā /pers. B/ *(lietas 7.lapa)*.

Ar 2015.gada 2.augusta lēmumu par atbrīvošanu no Īslaicīgās aizturēšanas vietas apstiprinās, ka atbrīvotā persona ir /pers. C/, personas kods /personas kods/ *(lietas 8.lapa)*.

Ar 2015.gada 2.augusta lēmumu par personas atzīšanu par aizdomās turēto, no kura redzams, ka par 2015.gada 1.augustā izdarīto nodarījumu,

kas atbilst Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm, kā aizdomās turētais atzīts /pers. C/, personas kods /personas kods/ *(lietas 9.lapa).*

No 2015.gada 2.augusta aizdomās turētā nopratināšanas protokola redzams, ka /pers. B/ nopratināts kā /pers. C/, personas kods /personas kods/, un arī parakstījies kā /pers. C/ *(lietas 10.lapa).*

Ar izdruku no datu avota PADIS par /pers. C/ personas datiem, ar kuru apstiprinās, ka apsūdzētais /pers. B/ ir izmantojis citas personas /pers. C/ personas datus, ka persona ar personas kodu /personas kods/, ir /pers. C/ *(lietas 11.lapa).*

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores D.Skuteles 2016.gada 12.decembra lēmumu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta pirmās daļas 10.punktu kriminālprocess Nr.11370048915 pret /pers. C/ izbeigts daļā, jo konstatēti Krimināllikumā minētie apstākļi, kas izslēdz krimināltiesisko attiecību *(lietas 12.lapa).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie krimināltiesiskās attiecības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (*U. Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga, 2000, 261.lpp.*).

Kvalificējot noziedzīgo nodarījumu, tiek salīdzināti juridiski nozīmīgi notikuma apstākļi, kuri noskaidroti ar attiecināmiem, pieļaujamiem, ticamiem, pietiekamiem pierādījumiem, ar Krimināllikumā paredzēta noziedzīga nodarījuma sastāva obligātajiem elementiem (objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse). Turklāt par subjektīvās puses patieso saturu liecina ne tikai liecības, bet arī ar pierādījumiem konstatētā personas rīcība.

Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir pārvaldības kārtība personu, kuras uzturas Latvijas Republikas teritorijā, uzskaites jomā, ko /pers. B/ ar savām darbībām apdraudējis, slēpjot savas personas identitāti, proti, uzdodoties par citu personu, lai izvairītos no kriminālatbildības.

No objektīvās puses Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums raksturojas ar aktīvu darbību, kas izpaužas kā savas personas identitātes slēpšana, uzturoties Latvijas Republikā bez pienācīga personību apliecinoša dokumenta vai izmantojot svešu vai viltotu personu apliecinošu dokumentu.

Savas personas identitātes slēpšana, uzturoties Latvijas Republikā bez pienācīga personu apliecinoša dokumenta, izpaužas kā personas atrašanās Latvijas Republikā bez attiecīga personu apliecinoša dokumenta, kas ļautu viņu identificēt.

Minētā noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse konkrētajā gadījumā izpaužas kā apsūdzētā /pers. B/ aktīva darbība, proti, aizturēšanas brīdī, pie sevis neesot personu apliecinoša dokumenta, kas ļautu viņu identificēt, identitātes slēpšana, uzdodoties par citu personu – /pers. C/, nosaucot /pers. C/ dzimšanas datus, kā arī lielākai ticamībai, nosaucot arī /pers. C/ radinieku vārdus.

Ar personas identitāti saprotami dati vai to kopums, kas ir pietiekams, lai personu varētu identificēt (atpazīt). Par šādiem datiem atzīstams personas vārds un uzvārds, dzimšanas datums, personas kods, arī fotogrāfijas attēls *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa), Rīga, 2016, 471.lpp.).*

Tiesību teorijā atzīts, ka Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā īpaši izcelts savas identitātes slēpšanas nolūks, savukārt veids, kādā tas tiek izdarīts, netiek konkretizēts *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa), Rīga, 2016, 471.lpp.)*. Konkrētajā gadījumā veids, kādā apsūdzētais /pers. B/ slēpa savu identitāti, bija uzdodoties par citu personu.

/pers. B/ atzīstams arī par Krimināllikuma 281.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektu, proti, personu, kura uzturas Latvijas Republikas teritorijā bez personu apliecinoša dokuments, ko tiesas izmeklēšanā apliecina apsūdzētais /pers. B/, norādot, ka personu apliecinošus dokumentus atstājis pie drauga, tie līdzi viņam nav bijuši.

Ar apsūdzētā /pers. B/ sniegto liecību apstiprinās, ka viņa subjektīvā attieksme pret nodarījumu izpaudās tieša nodoma veidā, jo viņš apzinājās savu darbību kaitīgumu un, zinot, ka atrodas meklēšanā, nolūkā izvairīties no krimināltiesiskās atbildības, uzdevās par /pers. C/, nosaucot /pers. C/ dzimšanas datus, kā arī radinieku vārdus. Turklāt apsūdzētā /pers. B/ darbības raksturojamas kā izdarītas ar īpašu nolūku, jo /pers. B/ uzdevās par citu personu, lai izvairītos no krimināltiesiskās atbildības. Tiesas izmeklēšanā konstatēts, ka apsūdzētais nenorādīja uz patieso identitāti arī brīdī, kad ierosinātā kriminālprocesa ietvaros tika sagatavoti procesuāli dokumenti – aizturēšanas protokols, lēmumi, kā arī pratināšanas protokols, kuros apsūdzētais parakstās kā /pers. C/. Tas, ka apsūdzētais /pers. B/ aizturēšanas protokolā vienu reizi parakstījies, norādot patieso identitāti, nemazina apsūdzētā atbildību, kā arī nevar būt par pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais norādījis savu patieso identitāti, proti, labprātīgi atteicies no noziedzīga nodarījuma pabeigšanas, jo, piedaloties turpmākās procesuālās darbībās, apsūdzētais atkārtoti uzdodas par /pers. C/ un tiek atbrīvots no Īslaicīgās aizturēšanas vietas kā /pers. C/; tāpat, nopratināts kā aizdomās turētais, turpina uzdoties par /pers. C/. Par to, ka noziedzīgais nodarījums ir pabeigts liecina brīdis, kad konstatēta tāda darbība vai apzināta bezdarbība, kas liecina par notiesātā nolūku, uzdodoties par citu personu, izvairīties krimināltiesiskās atbildības.

Tiesa atzīst, ka ar paša apsūdzētā /pers. B/ un liecinieces D.Skuteles sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanā, ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā savstarpējā sakarībā lietā ir pierādīta gan noziedzīgā nodarījuma objektīvā, gan subjektīvā puse.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi, apsūdzētā un liecinieces sniegtās liecības ir savstarpēji saistīti, pēctecīgi un tiesai nav pamata tos apšaubīt, viens otru apstiprina, līdz ar ko apsūdzībā norādītie faktiskie apstākļi ir pierādīti, turklāt apsūdzētais atzīst savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tādejādi, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, kā arī vērtējot apsūdzētā /pers. B/ darbību juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 281.panta otrās daļas, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. B/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un tās kvalificē pēc Krimināllikuma 281.panta otrās daļas un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kriminālprocesā ir pierādāmi noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Tiesa atzīst spriedumā norādītos pierādījumus, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, par pietiekamiem, lai izslēgtu jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainojamību un to, ka viņa vainīgums ir pilnībā pierādīts viņam celtajā apsūdzībā. Tiesa nav radusi pamatojumu tam, lai izbeigtu kriminālprocesu, attaisnotu apsūdzēto, vai atbrīvotu viņu no soda vispār, līdz ar ko apsūdzētais /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 281.panta otrās daļas ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā apsūdzētā /pers. B/

atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka sodam jābūt tādam, lai tas atbilstu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko noteic Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKK- 232).*

Apsūdzētais /pers. B/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu atzīts par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo sodāmība pēc Siguldas tiesas 2015.gada 29.janvāra sprieduma (stājies spēkā 2015.gada 10.februārī) uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi iztiesājamajā krimināllietā nebija dzēsta. Tiesas ieskatā par atbildību pastiprinošu apstākli nav atzīstams Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktā paredzētais apstāklis, proti, to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Šādu pierādījumu lietā nav.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa konstatēja, ka /pers. B/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodīts četras reizes, no kurām pēdējā sodāmība nav dzēsta un saskaņā ar krimināllikuma 27.pantu veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu; uz sprieduma taisīšanas dienu /pers. B/ kopumā sodīts 10 reizes; vairākkārt sodīts administratīvi *(lietas 1.sējuma 27.-31., 225.-248.lapa).* Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka izdarīto nožēlo. Ir bijis iesaistījies programmā atkarību mazināšanai, ir izvirzījis mērķi pabeigt 9.klasi, ir apmeklējis psihologu.

Krimināllikuma 281.panta otrās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Izvērtējot prokurora viedokli par soda noteikšanu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veidā, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis konkrētajā gadījumā būs sasniegts ar sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veidā. Tiesa atzīst, ka šāds sods apsūdzētajam /pers. B/ konkrētajā gadījumā būs taisnīgs, atbilstīgs un samērīgs, atbilstošs soda mērķim un soda veida ietekmējošiem apstākļiem.

Tiesa neapsver apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu piemērot citu soda veidu, jo tiesas ieskatā apsūdzētā personība, tas, ka apsūdzētais pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas iztiesājamajā krimināllietā ir notiesāts jau vairākas reizes, liecina, ka apsūdzētais pārkāpj likumu un tiesas ieskatā ar brīvības atņemšanu nesaistīts soda veids neaudzinās apsūdzēto.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts viens apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis. Saskaņā ar Krimināllikuma 38.panta 2.[1]daļu īslaicīgā brīvības atņemšana ir uz laiku līdz trim mēnešiem. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ piespriežams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods uz vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitāms ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 11.septembra spriedumu piespriestais sods – brīvības atņemšana uz deviņiem mēnešiem; ar Ogres rajona tiesas 2017.gada 13.septembra spriedumu piespriestais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz vienu mēnesi un 20 dienām; ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 19.oktobra spriedumu piespriestais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem; ar Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 8.janvāra spriedumu piespriestais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz vienu mēnesi; piemērojot daļējas sodu saskaitīšanas principu, kas ir labvēlīgs sodu saskaitīšanas princips apsūdzētajam, galīgais sods apsūdzētajam /pers. B/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā uz vienu gadu un vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā ieskaitāma /pers. B/ atrašanās apcietinājumā no 2015.gada 1.augusta līdz 2015.gada 2.augustam; atrašanās apcietinājumā no 2017.gada 25.jūnija līdz 2017.gada 27.jūnijam; atrašanās apcietinājumā no 2017.gada 30.jūlija līdz 2017.gada 25.novembrim; izciestā soda daļa pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 11.septembra sprieduma no 2017.gada 25.novembra līdz 2018.gada 10.jūlijam.

Turklāt sprieduma izpildes nodrošināšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu apsūdzētajam piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums, jo ir pamats uzskatīt, ka /pers. B/ varētu izvairīsies no sprieduma izpildes.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitāma /pers. B/ atrašanās apcietinājumā no 2018.gada 10.jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas ceturto punktu procesuālos izdevumus lietā sastāda samaksa aizstāvim J.Rakevičam 140 EUR apmērā par piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma *(lietas 1.sējums 205.lapa, lietas 2.sējums 13.lapa).* Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētos gadījumus. Tiesa nekonstatē kādu no Kriminālprocesa likuma 368.pantā norādītajiem pamatiem apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi 140 EUR apmērā piedzenami no apsūdzētā /pers. B/ par labu valstij.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei, proti, 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 519., 525., 526., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu sodam daļēji pieskaitot ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 11.septembra, Ogres rajona tiesas 2017.gada 13.septembra, Aizkraukles rajona tiesas 2017.gada 12.oktobra un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 19.oktobra spriedumiem piespriestos sodus, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā ieskaitīt /pers. B/ atrašanos apcietinājumā no 2015.gada 1.augusta līdz 2015.gada 2.augustam; atrašanos apcietinājumā no 2017.gada 25.jūnija līdz 2017.gada 27.jūnijam; atrašanos apcietinājumā no 2017.gada 30.jūlija līdz 2017.gada 25.novembrim; izciesto soda daļu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 11.septembra sprieduma no 2017.gada 25.novembra līdz

2018.gada 10.jūlijam.

/pers. B / drošības līdzekli - apcietinājumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitīt /pers. B/ atrašanos apcietinājumā no 2018.gada 10.jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus 140 EUR (viens simts četrdesmit eiro), kas saistīti ar aizstāvja zvērināta advokāta J.Rakeviča piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma.

/pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums saņemams tiesas kancelejā 2018.gada 27.jūlijā.

Tiesnese I. Zālīte